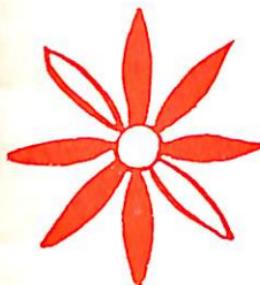

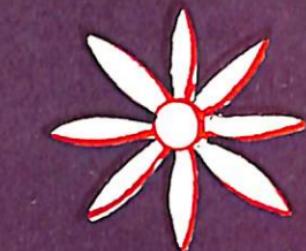
BIBLIOTEKA
SHTETIT

JJH-1

H 53

HESHTJA E NJE KOHE

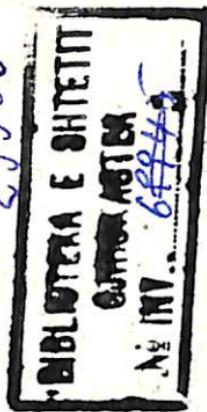
POEZI
NGA
KOSOVA

814-1
H 53

HESHTJA E NJË KOHE

Poezi nga Kosova

29583

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Tirazhi 1500 kopje

Format 70 x 100/32

Stash: 2204-72

KOMBINATI POLIGRAFIK — Shtypshkronja e Re

Albania, Tirane, 1976

MAZLLUM SANEJA

HESHTJA E NJË KOHE

Heshtjen e një kohe dua ta zgjoj.

Fjalët e shumë këngëve të pashkruara
thellë mbeten në ne
në shpirrat tanë të lindur
dhe në heshtjet e madhërishme.

Një ëndërr e llahtarshme fundoset
në sytë e kaltër të liqenit virgjër,
që unë e përfytyroja ashtu i humbur përines

dritäres

edhe blerimin e shkrumuar
edhe qetësinë e tmerruar
e atëherë, më dukej se ish vjeshtë e sëmurë
vjeshtë e shkretëruar dhe e flijuar para kohe, ah
e përcëlluar nga një dhembje e heshtur
dhembje e përtypur, dhembje e dujgur
e unë doja ta dijë tërë fshehtësinë
e një heshtjeje të një kohe...

Ju thashë, heshtjen e një kohe dua ta zgjoj.

TI, KURRË

Ti kurrë nuk do të dish
për dhembjen e fshehur të pranverës.

Ti kurrë nuk do të patrandjesh
për vdekjen e thellë të një vere.

Ti kurrë nuk do të dëgjosh
për zërin e shurdhërtë një vjeshte.

Ti s'di të shijosh magjinë é fshehur në atë varg
në të cilin është ndryshimri.

Shihosh qëndrueshëm, përmes lumenjve,
qëndrojnë përmes lumenjve, qëndrojnë
përmes lumenjve, qëndrojnë përmes lumenjve,
qëndrojnë përmes lumenjve, qëndrojnë përmes lumenjve,
qëndrojnë përmes lumenjve, qëndrojnë përmes lumenjve,
qëndrojnë përmes lumenjve, qëndrojnë përmes lumenjve,

Shihosh qëndrueshëm, përmes lumenjve, qëndrojnë

G R A N A D A

(Federiko Garsia Lorkes)

Oh, ç'ëshëtë ajo flakë n'Granadë?
Përse s'ndihet kitara?
Ku janë vallet e jevgjëve?

Dy duar të hekurta,
dy duar kasapësh
gjak njeriu kërkuan
gjak poeti fituan.

A vdes Granada?

KËLTHITJE

Thashë: një këngë të pikëlluar
një fëmijë akoma e këndon,
në horizont duket një ylli i ndriçuar
dhe në një thikë gjak pikon.

MALLËNGJIMI

Një natë të ëndërrova
në thikën e dhembjes,
nënë.

Plagët e tua
që prajshëm i bartte
në shpirtin e shtypur,
kur endje pëlhirat e zonjave
në avlëmendin e vjetëruar prej druri
dhe dergeshe nga një mori sëmundjesh,
nënë.

Një natë dëshirova
të të kem pranë,
nënë
se kujtimi yt
më kall shpirtin e mendjen,
o nënë, o nënë...

THJESHTËSI E PASHKRUAR

Thua se kemi parandjerë edhe më parë
se mes nesh do t'lindet për të mbëtur përmot
vjershëtori që ndjenjën e ka zjarr
e që pezmin e hidhur në lyrë do t'na thotë

“Dëshironi që vjen një dëgë”

“Dëshironi që vjen një dëgë”